

**«ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΧΑΡΤΟΠΟΪΙΑΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Ε.Γ.Λ.»**

Περίληψη

Η ανάγνωση της υφιστάμενης κατάστασης, μας παρουσιάζει ένα κτιριακό δυναμικό σε λήθαργο. Πέρα από τη σχέση και τον διαχωρισμό των κτιρίων του συγκροτήματος λόγω παλαιότητας και δομικής τρωτότητας, η ανάλυση οδηγείται αναπόφευκτα στη σχέση δομημένου-αδόμητου χώρου, και την ομογενοποιημένη κατάσταση που επικρατεί ως προς τη σχέση αυτή, σε πολύ μεγάλη έκταση της περιοχής μελέτης. Ως εκ τούτου αρχικός στόχος αποτέλεσε ο επαναπροσδιορισμός αυτής ακριβώς της σχέσης μέσω της ρύθμισης του δομημένου περιβάλλοντος, δημιουργώντας πυκνώσεις και αραιώσεις.

Η πρόταση αφορά έναν συνδυασμό αξιολόγησης πολλών διαφορετικών παραγόντων, λόγω τόσο του μεγέθους της περιοχής μελέτης αλλά και της σημαντικότητας για την πόλη της Πάτρας και της εν λόγω ανάπτυξης. Τρεις είναι όμως οι βασικοί πυλώνες πάνω στους οποίους βασίστηκε η πρόταση της ομάδας μας. Πρώτον, η ενεργοποίηση του κτιριακού κελύφους μέσω της ρύθμισης της σχέσης δομημένου-αδόμητου χώρου, και πιο συγκεκριμένα η εισαγωγή ελεύθερων χώρων στα πιο δυσπρόσιτα σημεία της περιοχής μελέτης. Δεύτερον, ο επαναπροσδιορισμός της σχέσης του αστικού ιστού με το θαλάσσιο μέτωπο και τρίτον η απόδοση δημόσιου χώρου και κοινωφελών λειτουργιών στους πολίτες της Πάτρας.

Κεντρική Ιδέα αποτελεί η δημιουργία ενός στοιχείου που δομεί και ενεργοποιεί το κτιριακό δυναμικό της περιοχής μελέτης, οργανώνοντας τη σχέση δομημένου – αδόμητου , γεφυρώνοντας και επαναπροσδιορίζοντας τη σχέση του αστικού ιστού με τη θάλασσα και λειτουργώντας ως το ενοποιητικό στοιχείο που καθιστά την επέμβαση αναγνωρίσιμη, προσδίδοντάς της, στοιχεία τοποσήμου και υπερτοπικού χαρακτήρα. Οι διαδρομές συνδέουν τα διαφορετικά τμήματα του συγκροτήματος και εκτονώνονται σε υπερυψωμένους δημόσιους χώρους. Δημιουργείται έτσι ένα δίκτυο υπαίθριων διαδρομών που ελίσσεται ανάμεσα στα κτίρια του συγκροτήματος, προσφέροντας μια κινηματογραφική εμπειρία στους επισκέπτες.

Η πρόταση κινήθηκε προς μια κατεύθυνση αξιοποίησης του υφιστάμενου κτιριακού δυναμικού, προτείνοντας συναφείς χρήσεις ως προς τα χαρακτηριστικά του χώρου. Ο εκάστοτε φέρων οργανισμός αντιμετωπίζεται ως ένα σημαντικό αρχιτεκτονικό στοιχείο που μορφώνει το χώρο και συνεισφέρει στην βιωματική αντίληψη του χώρου που έχει ο χρήστης του κτιρίου. Η λογική του ενιαίου χώρου του πρότερου βιομηχανικού χώρου, αποτέλεσε βασικό άξονα της πρότασής μας, καθώς θεωρούμε

**«ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΧΑΡΤΟΠΟΪΙΑΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Ε.Γ.Λ.»**

ότι αυτή ακριβώς η ποιότητα είναι το στοιχείο που οφείλουμε να διατηρήσουμε ως ιστορική συνέχεια της μνήμης του χώρου και της βιομηχανικής του χρήσης.

Το κεντρικό κτίριο του εργοστασίου προορίζεται να στεγάσει έναν οργανισμό στήριξης αυτοφυών – καινοτόμων επιχειρήσεων, ως Θερμοκοιτίδα Επιχειρήσεων, Παρέχοντας για το σκοπό αυτό, ανεξάρτητους χώρους γραφείων, και κοινόχρηστους υποστηρικτικούς χώρους, όπως meeting rooms, καθιστικά, κ.α.). Το υπόγειο προτείνεται να ενωθεί με τους υπόλοιπους ορόφους και αφήνοντας ανοιχτές τις μεγάλες δεξαμενές που υπάρχουν στο εσωτερικό του, και δημιουργώντας μια περικλειστή εσωτερική αυλή που έχει άπλετο φως λόγω της γυάλινης οροφής που προτείνεται.

Οι εξωτερικές διαμορφώσεις της πρότασης κινούνται γύρω από το πλαίσιο της βιομηχανικής κληρονομιάς. Σύμφωνα με τον τομέα της βιομηχανικής αρχαιολογίας, ο μηχανολογικός εξοπλισμός του εργοστασίου κρίνεται ότι είναι άξιος διατήρησης ανεξάρτητα από το κτίριο που τον στέγαζε. Γιαυτό τον λόγο προτείνεται η δημιουργία ενός βιομηχανικού πάρκου με υπαίθρια έκθεση των μηχανών της χαρτοποιίας. Η αισθητική των μηχανών λειτουργεί με τέτοιο τρόπο, ώστε το πνεύμα του τόπου και της χρήσης της εποχής της βιομηχανίας να παραμείνει στο χώρο, μέσω της ανάδειξης των αξιών της πολιτιστικής τους κληρονομιάς. Παράλληλα με την επανανοηματοδότηση των μηχανών, η ιστορική μνήμη του συγκροτήματος διατηρείται και σε επίπεδο υλικότητας και αστικού εξοπλισμού και διαμορφώσεων.